

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 21.

Vydána dne 30. července 1957

Cena 50 haléřů

OBSAH:

(39. a 40.) 39. Zákon o chmelařských výrobních oblastech, chmelařských polohách, povinném známkování chmele a o evidenci chmelnic. — 40. Nařízení o zevním označení Pomocníků Pohraniční stráže.

39

Zákon

ze dne 5. července 1957

o chmelařských výrobních oblastech, chmelařských polohách, povinném známkování chmele a o evidenci chmelnic.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1

Výrobní chmelařské oblasti a chmelařské polohy

(1) Chmelařské výrobní oblasti jsou „Žatecko“, „Úštěcko“ a „Tršicko“.

(2) Místa ve chmelařských výrobních oblastech pěstování chmele zvláště vyhovující se prohlašují za chmelařské polohy. Chmelařskými polohami jsou „Podlesí“ a „Údolí Zlatého potoka“ na Žatecku a „Polepská Blata“ na Úštěcku.

(3) Hranice chmelařských výrobních oblastí a chmelařských poloh stanoví ministersvo zemědělství a lesního hospodářství v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

(4) Chmelařské výrobní oblasti a chmelařské polohy musí tvořit souvislé celky; jejich názvy jsou pro povinné známkování chmele závazné.

§ 2

Povinné známkování chmele

(1) Veškerý chmel vypěstovaný ve chmelařských výrobních oblastech podléhá povinnému známkování.

(2) Povinným známkováním chmele je:

- a) povinné označování chmele podle místního původu (dále jen „označování chmele“) a
- b) povinné ověřování místního původu chmele (dále jen „ověřování chmele“).

(3) Povinnému známkování nepodléhá chmel brakový, chmel odrůdy „Zeleták“ a chmel s touto odrůdou smíchaný.

§ 3

Označování chmele

(1) Označování chmele provádí Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský v Praze — pobočka v Žatci (dále jen „ústav“) pomocí chmelařských důvěrníků. Pěstitel je povinen chmel vypěstovaný ve chmelařských výrobních oblastech ohlásit ještě před jeho sežokováním chmelařskému důvěrníku ve výrobní obci k označení.

(2) Označení chmele musí obsahovat tyto údaje:

- a) republika Československá;
- b) „Chmel“ s udáním ročníku, při čemž u chmele vypěstovaného v českých chmelařských výrobních oblastech se uvede za

slovem „chmel“ slovo „český“ a u chmele vypěstovaného v moravské chmelařské výrobní oblasti slovo „moravský“;

c) výrobní oblast;

d) výrobní obec.

(3) U chmele z výrobní obce ležící v některé z chmelařských poloh je dovoleno použít doložky vyznačující název příslušné chmelařské polohy.

(4) Chmelařský důvěrník označí chmel každého pěstitele zvlášť; po zvážení chmele opatří obal uzávěrou (plombami) a na každý označený obal vydá vážní list.

§ 4

Ověřování chmele

(1) Ověřování chmele provádí ústav.

(2) Ústav vyloučí z ověření chmel neodpovídající československé státní normě jakosti, chmel odrůdy „Zeletník“ a chmel, u něhož není možno spolehlivě prokázat, že byl vypěstován ve chmelařských výrobních oblastech.

(3) Ústav vyznačí ověření chmele na jeho obalu, obal uzavře svými závěrami (plombami a pečeti) a vydá ověřovací listinu. Ústav může při ověřování chmele použít kromě místních označení uvedených v § 3 odst. 2 a 3 ještě dalšího bližšího označení původu chmele.

(4) Ústav může chmel, který dosud nemohl řádně ověřit, u něhož však porušení závěry a přebalení v balírně je nutné, jakož i chmel, který zbude po přebalení, ověřit prozatímně; o tom vydá „prozatímní ověřovací list“.

§ 5

Přebalování chmele a jeho míchání

(1) Označený chmel, který dosud nebyl vyvezen z výrobní obce, smí být přebalen jen pod kontrolou chmelařského důvěrníka. Jinak smí být přebalení chmele provedeno pouze pod kontrolou ústavu. Přebalení chmele se vyznačí na obalu a ve vážním listu, po případě v ověřovací listině. Při přebalování chmele ve výrobní obci je dovoleno použít pouze chmele v původním stavu a od téhož pěstitele.

(2) Zakazuje se míchat chmel odpovídající československé státní normě jakosti s chmelem jí neodpovídajícím, chmel cizozemský s chmelem domácím a chmel odrůdy „Červeňák“ s chmelem odrůdy „Zeletník“. Míchání chmele smí být prováděno pouze tehdy, pochází-li chmel z téže výrobní oblasti a z téhož ročníku. Míchání chmele a jeho úprava podléhá kontrole ústavu.

(3) U chmele přebaleného nebo smíchaného může ústav od udání výrobní obce upustit. V ověřovací listině se v takovém případě místo výrobní obce uvede „Pod kontrolou přebalení“.

§ 6

Cizozemský chmel

Ministerstvo zemědělství a lesního hospodářství může v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady uložit povinnost označovat chmel cizozemský, který přichází v tuzemsku do oběhu, a upravit rozsah a způsob jeho označování. Přitom nesmí být užíváno názvu a označení určených pro známkování chmelů tuzemských nebo názvů a označení jim podobných.

§ 7

Chmelařský důvěrník

(1) Chmelařského důvěrníka a jeho zástupce ustanovuje ústav z pěstitelů chmele příslušné výrobní obce na návrh rady místního národního výboru.

(2) Úkoly chmelařských důvěrníků a způsob jejich odměňování stanoví ministerstvo zemědělství a lesního hospodářství v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

§ 8

Evidence chmelnic, jejich obnova, rušení a udržování

Veškeré chmelnice (pozemky osázené chmelem) podléhají evidenci. Evidenci chmelnic, jejich obnovu, rušení a udržování upraví ministerstvo zemědělství a lesního hospodářství vyhláškou v úředním listě.

Závěrečná ustanovení

§ 9

Ministerstvo zemědělství a lesního hospodářství vydá v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady předpisy k provedení tohoto zákona, zejména předpisy o náhradě výloh spojených s povinným známkováním chmele a bližší předpisy o označování a ověřování chmele, o jeho přebalování, míchání, úpravě a o manipulaci s ním.

§ 10

Zrušují se všechny předpisy, které odporují tomuto zákonu; zrušují se zejména zákon č. 89/1934 Sb., o povinném známkování chmele a o úpravě rozsahu pěstování chmele, vládní nařízení č. 161/1934 Sb., kterým se provádí zákon č. 89/1934 Sb., ve znění předpisů je pozměňujících a doplňujících, a vládní nařízení č. 134/1950 Sb., o registraci chmelnic.

§ 11

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1957; provedou jej ministři zemědělství a lesního hospodářství a potravinářského průmyslu a výkupu zemědělských výrobků v dohodě se zúčastněnými ministry.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Bakuša v. r.

Uher v. r.

40

Nařízení ministra vnitra

ze dne 12. července 1957

o zevním označení Pomocníků Pohraniční stráže.

Ministr vnitra nařizuje podle § 15 odst. 3 zákona č. 286/1948 Sb., o národní bezpečnosti:

§ 1

(1) Občané pohraničních oblastí, kteří se dobrovolně hlásí k zajištění ochrany a pořádku na státních hranicích, mohou být povoláváni jako Pomocníci Pohraniční stráže.

(2) Při výkonu služby jsou označeni zelenou páskou 90 mm širokou, na které je vytištěn černou barvou nápis „Pomocník Pohraniční stráže“. Písmena nápisu jsou 20 mm vysoká a 4 mm široká.

(3) Páska se nosí na levém záloktí.

(4) Pomocníci Pohraniční stráže jsou kromě toho vybaveni průkazem „Pomocník Pohraniční stráže“ zelené barvy, opatřeným fotografií velikosti 4×4 cm a přetištěnou kulatým razítkem útvaru Pohraniční stráže, který průkaz vydal.

§ 2

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Široký v. r.

Barák v. r.

